

ת"פ 48729/01/16 - מדינת ישראל נגד אברהם שמש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

24 ינואר 2017

ת"פ 48729-01-16 מדינת ישראל נ' שמש(עצור בפיקוח)

מ"ת 48717-01-16

מספר פל"א 535247/15

לפני כבוד השופט דינה כהן
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רחל אלמקייס

אברהם שמש (עצור בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד יהודה פריד

נגד
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1966, הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר, בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטין לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), 345(א)(1), (2), (3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (אישום ראשון), מעשים מגונים בקטין, לפי סעיף 348(ב)(1) לחוק (אישום שני) ומעשים מגונים בקטין, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), 345(א)(1), (2), (3) לחוק (אישום שלישי) והכל בנסיבות שלהלן:

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום עבד הנאשם כמורה ומחנך בבית ספר בו לומדים תלמידים בנים בכיתות א' עד ח'. במסגרת תפקידו כמחנך הכיתה, נהג הנאשם להזמין אליו תלמידים לשיחות אישיות בחדר המורים בבית הספר.

במהלך שנת 2015 במהלך שיעור ישב הנאשם ליד קטין בכיתה (להלן: "נפגע עבירה 1"), ולימד אותו על מנת להשלים פערים שנצטברו בשל היעדרו מהלימודים. בזמן שנפגע עבירה 1 ישב לידו, הושיט הנאשם את ידו לעבר רגלו של נפגע עבירה 1, החל ללטף את רגלו של נפגע עבירה 1 ולאחר מכן ליטף הנאשם את איבר מינו של נפגע עבירה 1, מעל בגדיו ומישש אותו. מיד בתום השיעור, הורה הנאשם לנפגע עבירה 1 לעלות אליו לחדר המורים בתואנה כי הנאשם מבקש לדבר עם נפגע עבירה 1 שיחה אישית. מיד לאחר מכן עלה נפגע עבירה 1 לחדר המורים, שם המתין לו הנאשם. הנאשם נעל את הדלת באמצעות מפתח וסגר את הוילון בחדר. הנאשם הורה לנפגע עבירה 1 לשבת על הכיסא, התיישב על כיסא לצידו והחל לשוחח איתו על הלימודים. במהלך

עמוד 1

השיחה שאל הנאשם את נפגע עבירה 1 האם הוא יודע מי יכול להיות "חזן" או בדומה לכך ואז הסביר הנאשם לנפגע עבירה 1 כי על מנת להיות חזן על פי ההלכה ישנו צורך שיהיו לחזן לפחות שתי שערות במפשעה, דבר המלמד על בגרות, או בדומה לכך. הנאשם אמר לנפגע עבירה 1 שעליו לראות את איבר מינו בתואנה כי הנאשם בודק אם נפגע עבירה 1 מתאים להיות חזן. הנאשם הפשיל את מכנסיו של נפגע עבירה 1 ולאחר מכן הפשיל את תחתוניו וגילה את איבר מינו של נפגע עבירה 1. הנאשם מישש את איבר מינו של נפגע עבירה 1 ואז התכופף לעבר איבר המין, נישק וליטף את איבר המין של נפגע עבירה 1. בשלב זה, רעד נפגע עבירה 1 וביקש לעזוב את החדר בתואנה כי הוא צריך ללכת לשירותים והנאשם איפשר לו (אישום ראשון).

במועד שאינו ידוע למאשימה, בשנת 2015, ביקש הנאשם מקטין אחר (להלן: "נפגע עבירה 2") לעלות לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עמו שיחה אישית. נפגע עבירה 2 הגיע לחדר המורים ואז הנאשם נעל את דלת החדר כשהנאשם ונפגע עבירה 2 לבדם בחדר. הנאשם התיישב ליד נפגע עבירה 2 ותוך כדי שיחה בין השניים, ליטף הנאשם את רגלו של נפגע עבירה 2 ולאחר מכן ליטף ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 2 מעל לבגדים. נפגע עבירה 2 קם מהכיסא ויצא מחדר המורים.

כשלושה שבועות לאחר האירוע המתואר בעניינו של נפגע עבירה 2, שב הנאשם וביקש מנפגע עבירה 2 לעלות אליו לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עם נפגע עבירה 2 שיחה אישית. נפגע עבירה 2 הגיע לחדר המורים ואז הנאשם נעל את הדלת, התיישב ליד נפגע עבירה 2 והחל לשוחח עמו על ענייני לימודים. תוך כדי שיחה עם נפגע עבירה 2, כעבור מספר דקות, החל הנאשם ללטף את רגלו של נפגע עבירה 2, לאחר מכן ליטף הנאשם את איבר מינו של נפגע עבירה 2, פתח את רוכסן מכנסיו של נפגע עבירה 2, הכניס את ידו לתוך מכנסיו של נפגע עבירה 2, הסיט את התחתונים של נפגע עבירה 2 ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 2. נפגע עבירה 2 הזיז את ידו של הנאשם ושאל את הנאשם "מה אתה עושה?" או בדומה לכך והנאשם השיב לנפגע עבירה 2 כי הוא צריך לבדוק אם יש לנפגע עבירה 2 שתי שערות במפשעה כדי לדעת האם נפגע עבירה 2 יכול להיות חזן על פי ההלכה. לאחר מכן ניגש נפגע עבירה 2 לדלת, פתח אותה ויצא מהחדר (אישום שני).

כמו כן, במועד שאינו ידוע במדויק, בשנת 2015 ביקש הנאשם מקטין אחר (להלן: "נפגע עבירה 3") לעלות לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עם נפגע עבירה 3 שיחה אישית. נפגע עבירה 3 הגיע לחדר המורים ואז הנאשם נעל את הדלת כשהוא ונפגע עבירה 3 לבדם בחדר. הנאשם התיישב ליד נפגע עבירה 3 ותוך כדי שיחה בין השניים, ליטף הנאשם את רגלו של נפגע עבירה 3 ולאחר מכן ליטף ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 3 מעל לבגדיו. לאחר מספר דקות שחרר הנאשם את נפגע עבירה 3 ונפגע עבירה 3 עזב את החדר.

כעבור שבועיים, שב הנאשם וביקש מנפגע עבירה 3 לעלות לחדר המורים בתואנה כי הנאשם צריך לבדוק האם יש לנפגע עבירה 3 שתי שערות במפשעה כדרישת ההלכה בכדי להפוך לחזן או בדומה לכך. הנאשם העמיד את נפגע עבירה 3, הוריד לנפגע עבירה 3 את המכנסיים והתחתונים שלבש ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 3. נפגע עבירה 3 לא חש בנח ממעשי הנאשם וביקש מהנאשם לאפשר לו לעזוב את החדר בתואנה כי הוא צריך ללכת לשירותים

(אישום שלישי).

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הגבילה התביעה עתירתה העונשית לארבע שנות מאסר בעוד ההגנה חופשית בטיעוניה וביחס לרכיבי הענישה האחרים - מאסר מותנה, קנס ופיצוי - יטענו הצדדים באופן חופשי.

יצוין כי ב"כ המאשימה מסר שהסדר הטיעון הינו על דעת נפגעי העבירה ומשפחותיהם.

בהתאם להסדר הטיעון, עתר הסנגור להסתפק בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן וזאת על מנת שהנאשם יוכל להשתלב בהליך טיפולי.

3. מתסקיר נפגע העבירה 3, שתוכנו מדבר בעד עצמו, ניתן ללמוד, בין היתר, על תחושותיו על רקע מורכבות הקונפליקטים עמם מתמודד ויאלץ להתמודד בעתיד, על כל המשתמע מכך ושמצנעת הפרט ומטעמים שפירטה עורכת התסקיר, לא יפורטו כאן.

יוטעם כי לא הוגשו תסקירים בעניינם של נפגעי העבירה האחרים, לדברי המאשימה, לאור בחירתם.

4. מטעם ההגנה העידו לעונש מספר עדים. הראשון שבהם תיאר היכרות קרובה עם הנאשם, ציין כי הנאשם תרם ותורם לקהילה רבות וכי למרות פעילותו הציבורית, היווה אב פעיל לילדיו, משענת להוריו, שאינם בקו הבריאות, ולאחיו.

אחות הנאשם, תיארה את הנאשם כעמוד התווך של המשפחה, נערץ ומוערך בבית, ואת תמיכתו הנפשית הרבה של הנאשם בה במשך השנים. ציין כי הנאשם - איש חסד ונתינה אינסופית לעשרות משפחות, המפרנס היחידי של משפחתו ומעצרו טלטל את המשפחה כולה. אחות הנאשם הוסיפה כי הנאשם מביע חרטה גמורה על מעשיו ובכוונתו להתחיל בהליך טיפולי.

בתו של הנאשם מסרה כי הינה מודעת לחומרת מעשי הנאשם ותיארה את הנאשם כאיש חוק, מסודר, אחראי המהווה מודל לחיקוי, הוסיפה כי הנאשם היווה עמוד התווך של הבית ותיארה את הקשיים שחווה המשפחה מיום מעצרו.

בנוסף, הוגשו מטעם ההגנה לעונש מכתבים מרב העיר ומבת נוספת של הנאשם שניכר כי נכתבו בהתרגשות רבה.

רב העיר תיאר במכתבו, בין היתר, את פועלו של הנאשם משך שנים- סיוע בהשכנת שלום בין איש לאשתו, לימוד תורה ומתן עידוד וסיוע לכל נצרך בכל תחום שהוא, לצד השקעתו הרבה בגידול ילדיו (נ/1).

בדברו האחרון, הביע הנאשם, חרטה על מעשיו ומסר כי החליט ליטול אחריות על מעשיו על מנת שלא להעמיק את הפגיעה בנפגעי העבירה ועל מנת להיות אבא נורמטיבי לילדיו וסבא לנכדיו ולשם כך אף ביקש להתחיל בהליך טיפולי בסיוע עמותה רלוונטית.

6. בטיעוניה לעונש, עתרה המאשימה להשית על הנאשם ארבע שנות מאסר, לצד מאסר מותנה משמעותי והרתעתי, קנס ופיצוי למתלוננים.

המאשימה הדגישה לעניין נסיבות העבירות, כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם מחנכם של נפגעי העבירה, ניצל את כוחו מעמדו ויחסי התלות המרות וההשגחה ששררו בינו לבין נפגעי העבירה וכן הדגישה את ביצוע העבירות פעם אחר פעם.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין שתי שנות מאסר לחמש שנות מאסר לכל אישום, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי.

המאשימה טענה כי בעתירתה הביאה בחשבון את הודאת הנאשם ונטילת האחריות ואת חסכון העדת נפגעי העבירה, עברו הנקי של הנאשם ויתר נסיבותיו האישיות.

בשקלול נסיבות אלה, לשיטת המאשימה הטלת ארבע שנות מאסר על הנאשם תשקף את חומרת העבירות שבהן הורשע ותשדר מסר הרתעתי.

המאשימה ציינה כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם הגנה על שלום הציבור בכלל ושלומם של קטינים בפרט, כבודם, שלווה נפשם והזכות לפרטיותו. לשיטת המאשימה, הנאשם פגע ברף העליון של ערכים אלה, לאור נסיבות העבירות, ניצול מעמדו, פער הגילאים בינו לבין נפגעי העבירה והאמון שנתנו בו נפגעי העבירה, על מנת לספק את צרכיו המיניים וביצוע המעשים פעם אחר פעם.

5. אל מול עתירת המאשימה, עתר ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי וציין כי כבר במהלך ההליך המשפטי ביקש הנאשם להתחיל בהליך טיפולי ולצורך כך פנה לעמותה, אך לאור ההליך המשפטי ביקשה העמותה להמתין לעונש שיוטל על הנאשם.

לשיטת ההגנה מתן עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות תוך השתלבות הנאשם בהליך טיפולי ישרת אף את האינטרס הציבורי.

ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם נטל אחריות הביע חרטה, ומבקש לשקם את עצמו ואת משפחתו, ונסיבות אלה עמדו בבסיס הסכמת הנאשם להסדר הטיעון, על אף כשלים ראייתיים משמעותיים הקיימים בתיק החקירה.

לעניין תסקיר הקרבן ציין הסנגור כי אף מתסקיר הקרבן רואים את הקושי של הקטין ומשפחתו במתן ענישה

מחמירה לנאשם לאור הערכתם את הנאשם.

הסנגור התייחס, בין היתר, אף למעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני משך למעלה מעשרה חודשים, החל מיום 28/2/2017 ועתר להתחשב בכך לקולא בגזירת עונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הטעים כי לאור הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים אין בית המשפט צריך להידרש למתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין. עם זאת, לא מצאתי מקום לקבל טענה זו. על אף שתיקון 113 לחוק העונשין לא ביטל את השיקולים העומדים בבסיס הסדר הטיעון ואת הפרמטרים אותם נדרש בית המשפט בבואו לבחון סבירותו של הסדר טיעון, אין זהות הכרחית בין טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים למתחם העונש ההולם. נקבע כי על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם הענישה בהתאם להוראות הדין ולמדיניות הענישה הנוהגת, בשלב הבא להשוות אותו לטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים וככל שהטווח מאושר, לקבוע את העונש בהתחשב בהסדר הטיעון (ע"פ 512/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (4/12/2013) וכן ע"פ 3856/13 גוני נ' **מדינת ישראל** (3/2/2014)).

לאור זאת, אדרש תחילה לקביעת מתחם העונש ההולם.

6. בקביעת מתחם העונש ההולם, נבחנים הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי העבירות וכפי שנטען על ידי ב"כ המאשימה. בעניינו של הנאשם המדובר, בין היתר, בצורך בהגנה על גופם, כבודם ושלומם של קטינים, במיוחד מפני מי שאמור להיות מחנכם ואיש שלומם.

נקבע כי "**כאשר לפנינו קורבן שהוא קטין, מחויבות מערכות האכיפה להגן על שלומו וכבודו ביתר שאת, ובייחוד כאשר מדובר בניצול יחסי מרות בין הקטין לאחראי עליו. כך, ניצול בלתי הוגן של סמכות או יחסי כוח עשוי לעוות את אוטונומיית הרצון של הקורבן ולהביא לביצוע מעשים שלא מתוך הסכמה חופשית**" (ע"פ 7730/12 אזריאלי נ' **מדינת ישראל** (11/3/2014)).

ביחס לנסיבות העבירות יש ליתן משקל למהות המעשים כפי שפורטו לעיל, אף לניצול הנאשם את מעמדו ואת האמון שנתנו בו נפגעי העבירה כמחנכם, התחכום שבביצוע המעשים באמתלה כביכול דתית, פער הגילים המשמעותי בינו לבין נפגעי העבירה, הישנות המעשים, תכנון המעשים, מדרג המעשים (תחילה מעל הבגדים ולאחר מכן מתחת לבגדים באופן המתואר) וכן כפי שהטעימה המאשימה בטיעוניה.

בנוסף, יינתן משקל בקביעת מתחם העונש ההולם לנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם. ביחס לנפגע עבירה 3 יינתן משקל לנזק המפורט בתסקיר נפגע העבירה המתואר לעיל. ביחס לנפגעי עבירה 1 ו-2, אף שלא הוגש תסקיר בעניינם הרי שוודאי שתוצאות מעשי הנאשם ילוו אותם משך שנים וניתן להתייחס לנזקים שנגרמו להם כתוצאה מביצוע העבירות אף בהיעדר תסקיר נפגע עבירה.

מעבר לשיקולים אלה, בקביעת המתחם יינתן משקל הולם גם לאופן בו הסתיימו האירועים, כמפורט לעיל.

לצד נסיבות העבירות יש ליתן משקל בקביעת מתחם העונש ההולם גם לעונש המינימאלי שקבע המחוקק לצד העבירות שבהן הורשע הנאשם, כשנתיים וחצי מאסר לכל עבירה, אם כי המדובר בעונשי מאסר הכוללים הן את רכיב המאסר הפועל והן את רכיב המאסר המותנה. כפי שנקבע, עונש המינימום שקבע המחוקק הוא אינדיקציה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצועה ולכן נכון שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם, אך כפוף לסייג הטעמים המיוחדים שקבע המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין ותוך תשומת לב לשאלת חלקם של המאסר בפועל והמאסר המותנה בענישה הכוללת (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27/8/2015), בפסקאות 25-26 לפסק הדין).

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין ע"פ 3859/12 פלוני נ' מדינת ישראל (31/1/2013) אישר בית המשפט העליון עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצויים בסך 15,000 שקלים לכל אחת מנפגעות העבירה. בפסק הדין דובר על מערער שביצע מעשים מגונים בארבע קטינות בגילאי 13-16 בעת ששהה בבית הקטינות על מנת להעביר להן שיעורים פרטיים במתמטיקה. מעשי המערער כללו מישוש חזה, נישוק כתף וצוואר, ליטוף שיער, מישוש גב, מישוש החלק הפנימי של הירכיים וחיבוק. בנוסף, ביחס לקטינה קרובת משפחתו של המערער, הורשע המערער בניסיון למשש את איבר מינה מעל לבגדיה.

בעניין רע"פ 8257/12 פלוני נ' מדינת ישראל (15/11/2012) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים בסך 25,000 שקלים. המבקש הורשע בכך שבשתי הזדמנויות בעת שהגיעה הקטינה לשחק עם בנו, הושיב את הקטינה על ברכיו הניח מעליה כריות ואז הכניס את ידו מתחת לתחתוניה ונגע באיבר מינה באצבעותיו.

בעניין ע"פ 3182/13 פרץ נ' מדינת ישראל (19/12/2013) אישר בית המשפט העליון עונש של 26 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי בסך 10,000 שקלים שהוטל על מערער שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע מעשים מגונים בקטינה כבת 12, בתו של חבר אצלו התארח. המערער נשק בפיה של הקטינה, ליטף את חזה, נגע בגבה, ברגליה, בישבנה, הכניס ידיו מתחת לתחתוניה וניסה לגעת באיבר מינה. יצוין כי המערער הורשע בנוסף גם בעבירה של הדחה בחקירה.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, ובין היתר לפסקי הדין הבאים:

בעניין ע"פ 10382/08 פלוני נ' מדינת ישראל (24/2/2010) במסגרתו אושר עונש של שש שנות מאסר שהוטל על מערער, מורה בכיתות ו' עד ח' שביצע עבירות מין בתלמידיו, בגילאי 12-14. מעשי המערער כללו ליטוף הקטינים מעל ומתחת לבגדיהם, נגיעה באיברי מינם והנחת ידיהם על איבר מינו. יוטעם כי העונש שהוטל על המערער היווה רף עליון של הסדר טיעון, על דרך הטווחים, אליו הגיעו הצדדים.

בעניין ע"פ 2856/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20/9/2015) במסגרתו החמיר בית המשפט העליון בעונשו של מערער, איש חינוך ומדריך, שהורשע בביצוע עבירות מין בשישה קטינים עמם נפגש במסגרת עבודתו. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6.5 שנות מאסר תוך ציון שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את חומרת העונש עד תום. יצוין כי מעשי המערער המתוארים בפסק הדין חמורים ממעשי הנאשם.

הסנגור הפנה למספר פסקי דין, ובין היתר, לפסקי הדין הבאים:

בעניין רע"פ 1429/13 **מוסרי נ' מדינת ישראל** (25/7/2013) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לאחר שהורשע בכך שעיסה את כפות רגליה של קטינה חברה של בבתו, בעת ששהתה ביתו וצפתה בסרט יחד עם בתו. ליטף את בטנה של הקטינה והכניס את ידו מתחת לתחתוניה וליטף את איבר מינה. יצוין כי בית משפט השלום הטיל על המבקש תחילה תשעה חודשי מאסר בפועל, שהופחתו בבית המשפט המחוזי לאור הליך טיפולי שעבר המבקש. בית המשפט העליון ציין כי העונש שהוטל על המבקש נוטה לקולא וסוטה משמעותית מעונש המינימום הקבוע לצד העבירה שבה הורשע המבקש.

בעניין ע"פ 9117/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4/7/2013) נדון עניינו של מערער בריבוי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטינה בת משפחה. מעשי המערער כללו, בין היתר, ליטוף חזה הקטינה מעל לבגדיה, ליטוף איבר מינה מעל לבגדיה ובקשה מהקטינה שתיגע באיבר מינו. בית המשפט העליון אישר עונש של 20 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 15,000 שקלים וקנס בסך 1,000 שקלים תוך ציון כי תוצאה מקלה בדבר אורך תקופת המאסר במסגרת עבודות שירות עלולה להחטיא את מטרות הענישה.

לאור כל האמור, בשקלול נסיבות העבירות, הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלה, שיטתיות העבירות, התכנון שקדם לביצוע העבירות, הנזק שנגרם מביצוע העבירות, עונש המינימום הקבוע לצד העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאשומים שבהם הורשע הנאשם כנע בין שתי שנות מאסר לארבע שנות מאסר.

יצוין כי עובר לקביעת המתחם ולשם קביעתו, לאור הנסיבות העובדתיות שפורטו בכתב האישום המתוקן, התייחסתי לכל אישום כאל ארוע אחד, אף אם בוצעו עבירות ביותר ממועד אחד, זאת בשל הקשר בין הארוע המקדים לזה שבא אחריו, המשך (אותו המדרג המוזכר).

8. הנני סבורה כי עתירתו העונשית של הסנגור, לא תביא לידי בטוי הולם, אף לא בקרוב, את סלידת החברה ממעשי הנאשם ואם עוצמת הפגיעה בקורבנות העבירה ונדרש רכיב מאסר ממשי, על מנת להביא לידי ביטוי ראוי הלימה בין חומרת מעשי הנאשם בנסיבות ביצוען כפי שפורט למידת אשמו ובין סוג ומידת עונשו.

עם זאת, מעבר לשיקולים שפורטו, בתוך מתחם העונש ההולם, ינתן משקל לקולא להודאת הנאשם, לכך

שביקש בכך לייתר את העדת נפגעי העבירה ול"חסוך" מהם את הסבל הכרוך במתן עדות, לחרטה שהביע ולצער שגרם לקרבנות העבירות, לעברו הנקי של הנאשם, לכך מעצרו במתקן כליאה ולמשך מעצרו באיזוק אלקטרוני בהמשך, למחיר שמשלמת משפחת הנאשם ממעשיו.

עוד ניתן משקל להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

יוטעם כי לא מצאתי מקום להשית קנס על הנאשם, לאור סעיף הפיצוי ועל מנת לתעדפו, משיקולים ברורים, על פני רכיב כספי נוסף בדמות קנס.

13. לאור כל האמור, בשקלול מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל, הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 17/1/2016 ועד יום 28/2/2016.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע.
3. פיצוי בסך 15,000 שקלים לכל אחד מנפגעי העבירה.

הפיקדון שהופקד במסגרת המעצר יזקף לטובת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

החלטה

בהינתן שהנאשם כיום במועד מתן גזר הדין נתון בתנאי מעצר באיזוק, אני סבורה שיש לאפשר תחילת ריצוי העונש במועד נדחה כמבוקש. על כן הנני מורה לנאשם להתייצב לתחילת מאסרו בתאריך 07.02.17. באותו מועד עליו להתייצב עד שעה 10:00 בכלא דקל או לתאם לחלופין טלפונית במספר

עמוד 8

מועד מקום ההתייצבות כפי שיונחה.

להבטחת תחילת ריצוי העונש, ימשיכו לעמוד בתוקף תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני, לרבות עיכוב היציאה מן הארץ.

הערבויות האחרות המופקדות בתיק ימשיכו להבטיח את ריצוי העונש.

לעניין הבקשה לאפשר לנאשם פתיחת חלון איזוק ב- 01.02.17, הנני מורה לממונה על האיזוק ו/ או מנהלת האיזוק לפתוח חלון משעה 08:00 - 18:00 על מנת לאפשר לנאשם להיערך לתחילת ריצוי עונש המאסר והסדרת סידורים שונים כמבוקש, ובלבד שיהיה מפקח ע"י שני ערבים גם יחד כל העת וכן נאסר עליו להגיע למקומות יעודיים להתכנסות קטינים.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

החלטה

החלטתי תינתן בהעדר במהלך היום עם חתימתו האלקטרונית של הפרוטוקול.

לעניין הפיצוי לקטינים, ישולם מתוך הפקדון ויתרתו בסך 25,000 ₪ תופקד ע"י הנאשם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים מיום 01.02.17.

המזכירות תפיק שוברי תשלום כבר עתה.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

החלטה

בהמשך להחלטתי האחרונה, דהיום, לענין הפרסום, אפנה לדברי בית המשפט העליון (כב' הש' עמית) "**..דומה כי אין הליך פלילי שלא כרוכה בו, מעצם טיבו וטבעו, פגיעה בנאשם בכל מישורי חייו...**" (בש"פ 197/12 חדד נ מד"י (לא פורסם, סע' 17 להחלטה).

בעניינינו, נוכח עקרון הפומביות (סע' 68 לחוק בתי המשפט) והכלל כי החריגים לכלל יפורשו בצמצום (ראו למשל ע"פ 353/88 **וילנר נ מד"י** פ"ד מה(2); ב"ש 4348/07 **מור נ מד"י** (לא פורסם, 12/12/2007), לא מצאתי נימוק ראוי המצדיק איסור פרסום שמו של הנאשם.

אולם חל איסור פרסום בדבר כל פרט מזהה ביחס לנפגעי העבירות - הקטינים לרבות שם, מקום מגוריהם, מקום לימודיהם, או כל פרט אחר העלול להביא לזיהוים, לרבות שם העיר בה בוצעו העבירות. כמו כן חל איסור פרסום שמו של מי מבני משפחת הנאשם.

מעבר לכך, מותר לפרסום פרוטוקול הדיון, לרבות שם הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 בהעדר.

